

Brüssel, 13. mai 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Kuidas tagada areng, mis on kooskõlas ühiste eesmärkidega, võttes samal ajal rohkem arvesse kohalike osaliste poolt pakutud lahendusi nende eesmärkide saavutamiseks? = Arvamuste vahetus

2. juunil toimuval ühtekuuluvuspoliitikale pühendatud üldasjade nõukogu istungil kutsutakse ühtekuuluvuspoliitika eest vastutavaid ministreid üles vahetama käesoleva märkuse lisas esitatud eesistujariigi dokumendile tuginedes arvamusi teemal „Kuidas tagada areng, mis on kooskõlas ühiste eesmärkidega, võttes samal ajal rohkem arvesse kohalike osaliste poolt pakutud lahendusi nende eesmärkide saavutamiseks?“.

Üldasjade nõukogu (ühtekuuluvuspoliitika) istung 2. juunil 2022**Aruteludokument**

Euroopa Liidu juhtlause „Ühinenud mitmekesisuses“ on praegu aktuaalsem kui kunagi varem, sest meie piiridel toimuvad dramaatilised sündmused on meile meelde tuletanud, et rahu on jätkuvalt üks Euroopa Liidu peamisi eesmärke ja selle aluspõhimõtte. Meie liidu kultuuride ja keelte rikkuse tunnustamine tähendab ka selle piirkondade ning kohalike omavalitsuste mitmekesisuse tunnustamist. Maailmas, mis seisab järjest rohkem vastamisi suurte kliima-, digi- ja sotsiaalsete üleminekute tagajärgedega, aitavad just need meie ühise pärandi erinevad osad ning nende harmooniline ja tasakaalustatud areng meil üheskoos tugevamad olla.

Euroopa ühtekuuluvuspoliitika on alates selle loomisest olnud aluseks ühistele arengu- ja kasvusuundadele, mis aitavad leida võimalusi kestlikuks arenguks, vähendada liigsetest erinevustest tulenevate pingete ohtu ja parandada kõigi eurooplaste elukvaliteeti.

Viimases ühtekuuluvusaruandes kinnitatakse, et liikmesriikide ja liidu piirkondade vaheline lähenemine on edukas ning liidu arengutase on paranenud.

Samal ajal on selles siiski välja toodud ka uued probleemid ja riskid ühtekuuluvuse jaoks, milleks meil tuleb ühiselt kokkulepitud strateegiate ja eesmärkide alusel praegu valmistuda, eelkõige selleks, et pakkuda kestlikke lahendusi järgmistele probleemidele:

- teatavate territooriumide (maapiirkonnad, äärealad, tööstusliku ülemineku etapis olevad piirkonnad jne) ja nende elanike kõrvalejäämine, mis tekitab neis tunnet, et nad on hüljatud ja jäetud kõrvale peamistest majanduslikest ja sotsiaalsetest arengutest ning soodustab nn rahulolematuse geograafiat;

- raskused, millega seisavad vastamisi paljud piirkonnad, kus vaatamata abile esineb ikka veel majanduslik seisak või Euroopa keskmiste näitajatega võrreldes isegi majandusarengu langus, mistõttu neil on keeruline saavutada kestlikku majanduskasvu. Niisuguseid arengutõkkeid leidub kõikides liidu geograafilistes piirkondades ja kõikidel arengutasanditel.

Need tähelepanekud tekitavad ka kahtlusi järgmistes küsimustes:

- kas meetodid, mida on kasutatud nende piirkondade arengusuundade toetuseks viimase kolme põlvkonna jooksul rakendatud programmide käigus, on asjakohased ka 2027. aasta järel; ja
- kuidas kohandada ühtekuuluvuspoliitika prioriteete, et võimaldada piirkondadel kajastada oma vajadusi ja võtta arvesse oma sisemist arengusuutlikkust, mis ei ole ega saa olla ühesugune kogu Euroopa Liidus.

Nende tähelepanekute põhjal esitab eesistujariik aruteluks järgmise küsimuse:

Kas kasutatav meetod tuleks uuesti läbi vaadata?

Euroopa regionaalpoliitikas sätestatakse ühised Euroopa suunised kõikide piirkondade jaoks, olenemata nende eripärast. Üldiselt tunnistatakse siiski, et kohalikel osalejatel on kõige paremad võimalused oma vajaduste kindlakstegemiseks ning et kõik olukorrad ei nõua ühesuguseid lahendusi (*one size does not fit all*).

Kuidas saaks siis tagada arengut, mis oleks kooskõlas ühiste eesmärkidega, lubades samal ajal rohkem erinevusi, et võtta arvesse erinevaid lähtepunkte?

Kuidas lihtsustada poliitika rakendamist, järgides samal ajal kohalike osalejate isevastutuse ja partnerluse põhimõtet, et soodustada erinevaid arengusuundi, mis läheneksid üksteisele üldiste Euroopa strateegiliste suuniste saavutamisel?